

Lumina

Foaie săptămânală

Schimb
On. Red. «Transilvania»

Loco (str. Șaguna 6)

ANUNȚURI
se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45
PREȚUL ANUNȚELOR:
Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an	Lei 40-
Pe o jumătate de an	20-
Pentru străinătate	100-
Pentru America pe un an	dolari 2-

— Un număr 1 Leu. —

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

Preoții.

Preoții nostri din Mitropolia Ardealului s-au strâns în congres (sfat) acum Mercuri și Joi aici la Sibiu să se sfătuiască cum și-ar putea împlini cu tot mai multă izbândă frumosasele lor chemări de pastorire sufletească a poporului.

Preoțimea noastră a avut o mare chemare în trecutul neamului nostru. Veacuri dearândul preoții nostri au fost povățitorii și îndrumătorii sufletești ai poporului român. Vorba «părinte» pe care alte neamuri n'au dat-o preoților, cuprinde în sine toată mărturia trecutului despre ce a fost preotul român în mijlocul satului și poporului său. Dar preotul român a avut și o mare chemare de îndrumător și apărător al sufletului românesc. Străinii urau din tot sufletul lor pe «popa valah» tocmai din pricina că vedeau în el pe paznicul sufletului românesc.

Si acum cu vremurile schimbate, tot preotul a rămas conducătorul cel adevarat al poporului. «Părintele» din mijlocul satului cunoaște mai bine ca oricine altul traful, păsurile și năcazurile «fiilor» săi. Deputații se pogoară în popor numai cam la alegeri când le trebuie voturi, advocații când au părți, doftorii când ești bolnav, dar preotul este totdeauna în mijlocul năcazurilor sufletești și trupești ale oamenilor. Mai mult chiar decât atât: preotul trăește și el însuși năcazurile, greutățile fiilor săi. Apăsați de greul vieții, cei mai mulți preoți lucră în rând cu pastoriții lor, ca să-și poată scoate pâne din pământ și spese pentru copii lor dela școală. Pe cine ar iubi poporul mai mult decât pe acela pe care-l vede lăcrând și suferind alătura de el.

Mulți în multe părți vorbesc și dau sfaturi despre tăria și întărirea satelor noastre. Eu zic că adevarata tărie a unui sat este numai una și numai aceea dacă în sat este «o turmă și un pastor» cum zice evanghelia; adecă atunci când pastorul «are grija de ei», «le chiamă pe nume» și le «scoate» pe ele la pășunea și izvoarele învățaturilor sufletești, iar oile «ascultă glasul lui și merg după dânsul căci cunosc glasul lui». Aceasta a fost tăria noastră în trecut și de va slăbi această legătură între pastor și turmă, între oameni și Dumnezeu, amint zic vouă Românilor că noi vom fi mai slabii astăzi în vremea libertății decât ieri în vremea iobăgiei. P. Trifa.

Glasul celor ce strigă în pustiu...

Mai săptămâniile trecute într-un sat din Ardealul nostru s'au strâns laolaltă 5 femei. Le-a strâns laolaltă un mare năcaz pe care l-au pus pe hârtie în formă de jalbă și l-au trimis la Vlădică lor, doară, doară de acolo le-ar veni ceva ajutor. Ascultați ce scriu cele 5 femei în jalba lor:

«Iată, prin aceste pușine cuvinte vei ști, bunul nostru părinte sufletește, că ne rugăm noi, cinci femei în vîrstă, de D-voastră: Sfintia Ta să facă bine, dacă îi poate să oprești beatura de pe satele noastre, ca și în America, că soții noștri nimic nu lucră, numai beau și tot duc pe ce pot pune mâna la jidă; și ură și blestemele sunt neîncetat în toate sărbătorile și Duminecile, și nu avem haină de lume. Ne rugăm cu suspin și lacrimi până la pământ, să ne împliniți cererea, că am petrecut o parte din viață tot cu vră și blestem dela ai noștri soții bețivi. Mai mult blasphemă, decât să roagă, și nu mai putem răbdă. Suntem 5 femei, năcajite pentru soții noștri fără îspravă la beatură și cumpăt, și mare jug și greutate suterim. Ne am înțăles să

scriem la D-voastră, să știți traiul nostru cel cu lacrimi pentru beție. Si am scris fără stirea soților noștri, că de ar ști ne ar prăpădi».

Iată scrisoarea celor 5 femei. Precum vedeti, deastădată sărmanele femei nu cer în jalba lor nici pâne, nici haină sau bani, ci ele cer închiderea crăjmelor în Dumineci și sărbători, dânduși seama că acesta e izvorul tuturor răutăților. «Nu cerem alt ajutor decât acesta» — vreau par că să spună femeile — pentru crăjma ne fură haina, pânea, banul, sănătatea, pacea și linștea din casele noastre. Orice ajutor este zadarnic până când nu ne scăpași de această pacoste». — Așa grăesc cele 5 femei. Dar plângerea nu e numai a lor, ci e plângerea și grăbul milioanelor de feine și copii a căror soți și tații își prăpădesc munca, sănătatea, pânea și haina căsii prin cele crăjme. Oare conducătorii noștri sufletești și politici vor asculta plângerea femeilor sau jalba lor va rămânea și de data astă glasul celui ce strigă în pustiu.. Până când?

Trei pedeci pentru carte și evanghelie.

Două adunări s'au ținut în luna aceasta aici la Sibiu. Una a fost a Asociației iar alta a preoților. În amândouă aceste adunări, conducătorii poporului s'au sfătuit și au planuit lucruri bune pentru deșteptarea și luminarea poporului. Asociația a rămas să răspândească carte, iar preoțimea să vestiască evanghelia lui Hristos. Dar atât Asociația cât și preoțimea au ajuns la constatarea că sunt 3 mari pedeci pentru răspândirea cărții și vestirea evangheliei și până nu se vor delătura aceste pedeci, îspravă mare nu se va putea face. Aceste trei pedeci și delăturărea lor sunt: 1. Să se închidă crăjmele în toate Duminecile și sărbătorile. 2. Tot așa să se închidă și toate prăvăliile (boltele) și să se opriască târgurile ce se fac în Dumineci și sărbători. Aceste 2 lucruri sunt dorite și aşteptate acum pe tot locul pentru că până când crăjma lui Ițig va sta deschisă Dumineca și ca un iad va înghiți pe oamenii ce ieș din biserică, zadarnică este chemarea cărții și vestirea evangheliei. Numai când eșind Dumineca din biserică, oamenii vor afla crăjma închisă, se vor strângă să cetiască o gazetă bună, sau Biblia sau o carte bună.

A treia pedecă, care privește mai ales vestirea evangheliei este aceea că din toate părțile vin știri că slujbașii dela administrație în foarte multe locuri nu respectează Duminecile și praznicile. În foarte multe locuri Dumineca sunt pline cancelariile de

oameni chemați să-și îsprăvească afacerile și pe lângă aceasta rar unde slujbașii dau pilda cea bună plecând și ei Dumineca la biserică. Asta e o mare greșală pentru că de departă poporul ia pilda cea rea, iar de altă parte se departă sufletește de «domnii noștri» pe cari numai la Crăciun și Paști îi vede în mijlocul său la biserică.

Protopopul V. Podoabă în adunarea Asociației a spus în această afacere o pildă grăitoare din trecut. Si anume în vremea absolutismului de după anul 48, funcționarii de Neamț au primit ordin dela mai marii lor să meargă regulat la biserică Românilor. De ce? D'apoi de aceea pentru că «căstia-s Domnii nostri cei cu iubire de Dumnezeu și de popor», adeca prin aceasta Nemții și au căștigat increderea și iubirea poporului. Ungurii au făcut altcum: au pus Români renegați și răi în slujbe și cu aceasta au aplimat poporul să strige: «nu ne trebuie Domni de român». — Iată dar cum trecutul dă slujbașilor nostri pilde grăitoare despre felul cum trebuie să se apropie de increderea și dragostea poporului prin cinstirea praznicelor și cercetarea bisericii.

Aceste sunt cele trei pedeci cari mai ales sunt în calea cărții și Evangheliei. Să se delăture fără amânare spre binele trupesc și sufletește al poporului nostru.

I. T.

Moștenitorul tronului român.

Prințipele Carol și Prințesa Elena.

Iarna.

De câteva zile avem iarnă și de data asta iarna ne-a aflat mai negată ca oricând. Așteptam să stea ploile să gătăm cu sămănătul și iată iarna a căzut peste noi. «N-am avut toamnă în anul acesta» vorbesc economii și năcazul este că multe ogoare au rămas nesămăname și nu vor da pâne la vremea sa.

Dar vremea și umblarea ei de acum să ne fie și de învățătură sufletească. Cetitorule! Țai arat și țai sămănat tu și ogoarele tale sufletești, sau așteptă mereu amăgindu-te cu vorbele «că mai am vreme». Nu ți amâna lucrurile și datoriile sufletești de azi pe mâne, ci văzând cum iarna de acum a aflat multe ogoare nesămăname, te gândește că și iarna morții ar putea să te afle tot așa, cu ogoarele sufletești nelucrate și nesămăname.

Știri din țară.

Cum stau partidele politice. Încă nici unul din partidele de împotrivire (opozitie) nu și-a ținut congresul și așa nu se știe încă de vor lua parte sau ba la ședințele parlamentului ce se vor deschide acum în Noemvrie. Se dă cu socoata că averescanii și tărăniștii vor lua parte. Se vorbește și de intrarea lui Goga în guvern ca ministru. Partidul național își ține mai departe adunările poporale. Dumineca trecută a avut o mare adunare la Cluj. Partidul liberal pregătește planurile (proiectele) de legi pe care le va aduce în casa țării. Între aceste proiecte cel mai însemnat e așa numita:

Reforma Constituției, adeca schimbarea și așezarea de nou a tuturor legilor pe care va sta temelia țării. Această reformă pregătește un fel de legi pentru toată țara dupăce ținuturile alipite și astăzi în încă legile cu care au apucat din stăpânirile trecute. Această reformă este de cea mai mare însemnatate și deputații nostri au datoria să chibzuască bine asupra ei.

Partidele ungurești din Ardeal erau și ele divizionate în 3 părți. Acum s-au strâns într-un singur partid și o singură tabără. Oare n-ar fi bine să facă și partidele noastre așa?

Din lumea mare.

Păgânii omoară pe creștini. Ceeace se petreacă acum la Răsărit este cu adevărat o rușine pentru vremurile noastre. Turci îngânați de biruință, omoară mereu sute și mii de creștini și se pregătesc să și curețe țara lor prin sabie și moarte de «câini» cum numesc ei pe creștini. Creștinii din țările Turcilor trăesc vremurile pline de groază și de moarte din începuturile creștinismului și toată vina acestui lucru o poartă Englezii și Francezii cări stau neputincioși la Constantinopol și Turci le răd sub nas și omoară înainte pe creștini pentru că Alianții de ieri nu se pot înțelege. În urma acestei neînțelegeri, Turci își fac de cap și fac ce vreau. La Constantinopol au omorât până chiar și soldați englezi și francezi. E de mirat cum Europa cea creștină și cultă poate suferi așa o barbarie și rușine.

Sfatul dela Lausanne s'a deschis la 20 Noemvrie și e vorba să limpeziască stările tulburi din Răsărit, dar de fapt și acesta e mai mult sfatul de înțelegere între neînțelegeriile dintre Anglia și Franța. Dacă nici de data asta Anglia și Franța nu vor putea ajunge la un înțeles cu privire la stările din Răsărit apoi și sfatul dela Lausanne nu va face îspravă. România a trimis la acest sfat pe Duca, ministrul de externe.

«Cel ce seamănă în carne, din carne va secera peire, iar cel ce seamănă în Duhul sfânt, din Duhul sfânt va secera viața veșnică.» (Galateni 6, 8).

O datină nouă și urâtă

— în postul Nașterii se fac jocuri. —

Acum Marți avem întrarea în sfântul post al Nașterii Domnului. Cu rugăciuni și purtări bune trebuie să intrăm și să eșim din el. De către ani începând a apucat însă între oameni un nărv nou ce strică acest post. În foarte multe locuri se fac petreceri cu jocuri și bejii. Șezătoarele noastre cele frumoase și pline cu povești și povestiri alese s'au schimbat acum de nu le mai cunoști. Le-a schimbat rachiu lui Șloim care îmbăta pe cei străni laolaltă și face bejii, bătăi și alte fărădelegi. Aceasta nu e bine pentru că prin acestea nu cinstim, ci ba jocorim postul. Despre acest post a zis Domnul prin Isaiu pro-ocul: «Nu acest post am ales eu... pentru că în zilele posturilor vă găsiți plăcerile voastre...» (Isaiu 58, 3).

Să ne dăm seama și să ne întrebăm când s'a pomenit așa ceva în vremea bătrânilor noștri. Și pe lângă aceasta să înțelegem că nu trăim vremuri de joc și petreceri, ci vremuri de mustare și de chemare a Domnului să ne întoarcem. Năcazările cele multe, greutățile de care nu mai scăpăm, vremea ce umblă tot întrării, sunt toate strigarea lui Dumnezeu «Îndreptați-vă oamenilor!»...

Nemți au opri anul acesta și în fără sang jocul și petrecerile pentru vremurile cele grele... iar noi Români jucăm în post. Oare bine-i săa??

Prescura babei.

Era odată o babă bună la Dumnezeu, dar săracă, n'avea nici atâta făină, ca să facă și ea o prescură, să ducă Dumneica la biserică ca ceilalți creștini.

Ca să-și poată împlini această datorie de creștină, s'a pus și a tors cu furca trei zile într-o de să-a cumpărat o leacă de făină de grâu și a făcut o prescură.

Dumineca dimineață trece pe la ușa bordelului ei cel mai bogat om din sat.

— Bădică, du și prescura mea la biserică, îl rugă baba.

Omul ia prescura neagră a babei, dar mergând spre biserică, o ascunde sub un gard; îl era rușine să o ducă la biserică, ca să nu credă lumea că-i a lui.

La biserică când veni rândul să ducă prescurile creștinilor la altar, crâsnicul aprinde luminile. Si toate ardeau, numai lumina bogătanului se stingea. O aprinde a douaoră, o aprinde a treia oră, dar lumina se stingea de nou.

Sub gard însă lumina babei ardea frumos lângă prescura cea neagră, pentru că îngerul Domnului se coborâse din ceriu și o aprinsese. Si a stat îngerul acolo până a trecut fruntașul spre casă, și i-a zis:

— Mai bine zăceai un an de zile, decât să fi făcut păcatul ăsta, pentru că prescura neagră tot dar lui Dumnezeu este ca și cea albă.

Si a luat îngerul prescura babei și a dus-o în ceriu.

Cum a ieșit recolta anului trecut?

Rapoartele ce s'au strâns din Ardeal spun că: *Recolta grâului* e mulțumitoare. În Banat recolta din anul acesta a întrecut pe cea din anul trecut. *Porumbul* (cucuruzul) a suferit mult din cauza ploilor reci cari au căzut tocmai în luna legătului. *Fânul* se află din belșug și fiind vreme bună la vremea strânsului, anul acesta n'avem fânuri stricate. *Vile* au avut foarte mult de suferit din pricina prea multelor ploi de toamnă. Strugurii nu s'au putut coace destul de bine așa că vinul va fi mai puțin, mai slab și mai scump ca anul trecut. *Arăturile* încă au fost împedcate încă de ploi. Din pricina ploilor și a iernii ce a căzut peste noi, sămănăturile nu s'au putut ispravi pe tot locul. Spre lauda lor, tărani cărora li s'a împărtit pământ, au început să-l areze și în lipsa de unele de lucru, s'au întovărăsit mai mulți și și-au cumpărat pluguri și vite. Așa să facă toți!

Evanghelia de Duminecă: Pilda Samarineanului milostiv.

Evanghelia de Duminecă ne spune cum «un legiuitor» s'a apropiat de Isus cu gândul să-l ispitească și l-a întrebat cine este deaproapele lui. Isus i-a răspuns cu o pildă:

«Un om oarecare a căzut în tâlhari, cari desbrăcându-l pe el și rănindu-l, s'au dus, lăsându-l abia viu. Si după întâmplare un preot se pogora pe calea aceea și văzându-l pe el, a trecut alătarea. Așijderea și un levit. Iar un Samarinean mergeând pe cale, a venit la el și văzându-l însă făcut milă de el. Si apropiindu-se, a legat ranele lui, turnând unidelemn și vin; și puindu-l pe dobitocul lui, l-a dus la o casă de ospăți și a purtat grija de el... Deci care dintru acei trei, fi se pare a fi de aproape celui ce căzuse în tâlhari? — a întrebat Isus. Legiuitorul a răspuns: «Cela ce a făcut milă cu dânsul. Iar Isus a zis lui: mergi de fă și tu asemenea». (Lucia 10, 30-37).

Iată cât de frumoasă este evanghelia de Duminecă. Tâlcuirea ei o face și mai frumoasă pentru că această evanghelie cuprinde în sine (închidește) întreaga mântuire a neamului omenesc. În chipul omului din evanghelie căzut între tâlhari, sfintii Părinți au văzut pe strămoșii nostri Adam și Eva pe care tâharul cel mare: diavolul i-a rănit cu păcatul și i-a desbrăcat de haina nemuririi și a curățeniei sufletești. Omenirea întreagă a purtat această rană și ca un om rănit de moarte veacuri deândul a aşteptat mereu pe Acela care să o ridice de jos și să-i vindece rana. În sfârșit a sosit Isus Hristos, Samarineanul cel bun și milostiv care a ridicat omenirea și a tămaduit rana lăsată de Adam. Isus Hristos a venit ca și Samarineanul, după ce «a trecut alătarea preotului și levitului», adică după ce nici legea și preotii Vechiului Testament, nici învățății și filosofii veacurilor n-au putut să dea omenirii bolnave ceeace să trebuia: tămaduire și mântuire sufletească.

Evanghelia ne spune mai departe că Samarineanul a turnat unidelemn și vin peste ranele rănitului. Astă inseamnă că Hristos «ne-a spălat cu sângele său păcatele noastre» (Apocalips 1, 5). Cu unidelemnul darului său și cu vinul săngelui său vărsat pe cruce ne-a vindecat Isus.

Dar să luăm aminte. Isus este și astăzi Samarineanul cel bun și milostiv care se apropie cu milă de ranele noastre cele sufletești. Isus este și astăzi Samarineanul nostru personal, adică al meu și al tău și al tuturor fraților nostri. De căteori tâlharii vieții, păcatele și ispите, ne-au rănit și pe noi și ne-au lăsat cu sufletul desbrăcat de haina lui cea curată, Hristos s'a apropiat și se apropie cu milă de noi să ne scape din peirea cea sufletească, turnând peste ranele noastre jertfa cea mare a săngelui său.

Crestin! Ai simțit tu cândva lucrul acesta? Ai simțit tu cândva că tâlharii păcatului și au rănit și bolnavit sufletul tău? Te au durut pe tine ranele cele sufletești

și ai simțit tu cândva că numai singur Hristos s'a apropiat cu milă de tine și te-a tămaduit? Dacă ai simțit aceste și le ai pătit, atunci cu adevărat, tu înțelegi evanghelia de Duminecă și uitându-te la chipul ei de mai sus, te vezi și te cunoști pe tine însuți a fi în chipul omului rănit pe care îl ridică de jos Samarineanul-Hristos. Crestin! De cumva tu n'ai simțit și n'ai înțeles evanghelia de Duminecă și vrei să o înțelegi, fă așa: Cercetează-te, dă și seama în ce stare te află tu acum? De te vei simți rănit de tâlharii păcatelor și de vei simți o durere pentru această rană și o dorință vie care să îți umple ochii de lacrimi și să-ți deschidă gura să strige: «ridică-mă Doamne» — atunci să ști că Isus s'a apropiat de tine să te ridice și să te mântue.

Iată cât de bun și milostiv este Hristos cu noi. Dar tocmai această bunătate și milostivire cere ca și noi să fim cu milă și iubire față de deaproapele nostru. «Mergi de fă și tu asemenea» a zis Isus legiuitorului și așa ne zice și nouă. Fiecare creștin trebuie să fie, să se facă, mai ales în aceste vremuri grele, un Samarinean milostiv pentru durerile, lipsurile și ranele sufletești și trupești ale deaproapelui său. Dar durere, războiul și vremurile grele de acum n'au făcut Samarinei, ci au umplut drumurile de geșeftari. Doară niciodată n'au «trecut alătarea» creștin pe lângă durerile semenilor ca cei de astăzi. Lăcomia a umplut lumea de «tâlharii» speculanți cari desbracă cămașa din spatele săracilor, văduvelor și orfanilor ca să facă «căștig» din lacrimile și suferințele lor.

Crestinilor! Priveghiați neincetat ca să nu uitați darul și jertfa lui Isus, carele ca și Samarineanul cel milostiv din evanghelie se apropie neincetat de noi cu iubire și mântuire. «Să facem și noi așjderea», adică să ne apropiem și noi cu iubire și ajutor de ranele sufletești și trupești ale semenilor noștri!

I. Tâlcitor.

Două noutăți cu tâlc.

Lacrimile omoară microbii...

Un doctor învățat din Londra, Alexander Fleming, a cercetat ani de zile lacrimile omului ca să afie ce fel de materie este în ele. După lungi cercetări acum scrie că aflat în lacrimile omului un fel de materie ce are putere să omoară microbii, adică pe acele mici vietăji cari pricinuesc boalele cele grele și le poartă dela om la om (ciuma, holera, tifosul și oftala..). Doctorul Fleming a turnat o singură lacrimă într'un milion de microbi și lacrima i-a omorât într-o secundă..

— La astă noi zicem că cele aflate de doctorul Fleming nu sunt ceva nou. Noi știm că lacrimile omului au o și mai mare putere decât aceasta. Lacrimile căinii și părerii de rău pentru păcate ne scapă de boalele cele sufletești și ne curăță sufletul de păcate. O singură lacrimă ferbinte turnată peste un milion de greșale, într-o clipeală le arde și le nimicește. Un milion de doftori nu pot face isprava ce o face o singură lacrimă.

Cetitorule! Ti-ai stropit tu cândva păcatele cu lacrimile părerii de rău ca să cunoști și să simțești ce putere este în lacrimile ochilor tăi??

După aur prin fundul mărilor...

Multe vapoare și au aflat și își află moartea în valurile mării. Unele din aceste vapoare înecate duceau cu ele sute de mii de bani de aur și multă vreme și au bătut capul inginerii cei învățați să poată scoate acest aur din fundul mărilor. Acum gazetele aduc stirea că după multe pregătiri de ani de zile, inginerii s-au coborât la o adâncime de 60 de metri în marea unde s'a cufundat vaporul «Lusitania» cu aur mult. Au și scos o parte din aur, dar lucru merge greu și 10 oameni și au aflat până acum moartea în această încercare.

La astă noi zicem cu apostolul Pavel: «O voi fără de minte oameni», de ce căutați comori de aur prin fundul mărilor și prin adâncurile pământului când puteți afia aurul destul aici pe pământ fără multă căutare și primejdire a vieții». Ascultați unde ne învăță sfântul Ioan Gură de aur să aflăm comori de aur:

«Întră îngrijirea de fratele tău cel căzut, tu creștine ai găsit o comoară. Când tu torni în ranele sufletului său unidelemnul învățăturei cei creștinești, când tu îl legi cu blândețe și-l vindeci cu răbdare, prin aceasta ai dobândit comoara cea mai mare.

Când vezi un frate pe calea păcatului, nu trece pe lângă dânsul, ci printr-un cuvânt prietenesc, îl oprește dela calea sa cea rea. O astfel de milostenie este mai bună decât alta, și are mai mare preț, decât mii de talanți de aur, are mai mare preț decât toată lumea cea văzută, căci omul este mai prețios decât lumea.

Cine dă unui păcătos milioane, nu i-a dat așa de mult, ca celce măntuiesc sufletul lui, îl abate dela calea lui cea rea și îl întoarce la fericirea cea dumnezească. Cine dă săracului, pune capăt foamei; cine îndrepteață pe păcătos pune capăt necucerniciei. Unul slobozește trupul dela răutate, celalalt răpește sufletul lui dela iad. Vedeți, eu v' am arătat cum puteți să căștigați o comoară...»

Cetitorule! Ai aflat tu o astfel de comoară??

I. T.

«Scoală-te Doamne, Dumnezeul meu, înalte-se mâna ta, nu uita pe săracil tău până în sfârșit... Tie să-lăsat săracul, sărmanilor tu Doamne și ajutător» (psalm 7, 32, 34).

Calendarul săptămânii.

Noemvrie 30 zile.

Zilele săpt.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	13 † S. Ioan Gură de aur	26 Conrad
Luni	14 † S. Apostol Filip	27 Virgilii
Marți	15 M. Gurie (Inc. P. Cr.)	28 Sosten
Merc.	16 † S. Ap. Ev. Mateiu	29 Saturnin
Joi	17 Pr. Grigoriu Ep. N.	30 Andreiu Ap.
Vineri	18 Muc. Platon	1 Dec. Eligiu
Sâmb.	19 Pror. Avdiu	2 Bibiana

Târguri. În 27 Noemvrie: Beclan, Cazon, în 29: Oiașalău-mare, în 30: Mediaș, Sic, în 1 Decembrie: Zăbala, în 2: Chibed, Hașfalău.

Stirile săptămânei.

Calendar de data astă «Lumina Satelor» nu și-a putut scoate, pentru că luptăm cu greutățile incepătorului. Dar de vom trăi îl vom scoate în anul ce vine și să dăduim la bunul Dumnezeu să ne fie cîste cu el. Ca să nu lăsăm pe iubiții noștri cetitorii nici anul acesta fără de nici un Calendar în casă, vom scoate și noi un preafrumos Calendar de părete pe care îl vom trimite căt mai curând alăturat la gazetă tuturor abonaților noștri.

Cine are lipsă de Calendar mai mare îl recomandăm cu toată că dura «Calendarul Bunului Creștin» pe care l-a scos biserica noastră (Consistorul) de aici din Sibiu. E foarte bine scris și împodobit cu chipuri frumoase. Costă 10 Lei și se poate comanda la Librăria arhidiceziană, Sibiu.

Un testament cuminte. Intr-un oraș din Anglia (Westeliff) s'a întâmplat că un fiinări să căsătoră fără voia tatălui său. La astă tatăl lui când și-a făcut testamentul a pus condiție în el că fiul cel neascultător numai atunci să-și poată primi partea să de moștenire dacă după moartea sa, în trei zile de trei ori va merge însoțit de preotul bisericii și de omul judecătoriei la mormântul său și va rosti cu glas înalt porunca Bibliei: «cinstiște pe tatăl tău și pe mama ta, ca mulți ani să trăiesci pe pământ», «Iartă-mă tată!»

Așa va trebui să facă fiul cel neascultător după moartea tatălui său, de cumva nu va sări atare advacat «să-l apere» și să-l seostă din această pedeapsă sufletească.

Scrisoare dela un țaran din Rusia publică o gază din Germania. Scrisoarea este interesantă pentru cunoașterea stărilor din Bolșevicia. Iată ce scrie țaranul rus:

«Mulți din noi socotesc că vremurile astea sunt o pedeapsă trimisă de Dumnezeu pentru păcatele noastre, și că vor trece; alții spun că țarul se va întoarce și va orândui țărăș cu bine lucrurile.

«Avem acum alegeri. Trebuie să alegem un taur pentru cireșă și un delegat pentru Sovietul dela oraș. Ne am ciorovăit mult pentru taur și la urmă am ales unul. În ce privește delegatul, nu a fost nici o gâlceavă. Aveam în sat un om care n'are pământ și nu lucră nimic. L-am trimis la sovet. Acolo n'are decât să vorbească căli poftășe inima...»

Cum stau slobozeniile de export. Se știe că țara nu îngăduie să iasă din țară decât anumite lucruri sau hrănușii care întrec lipsurile noastre, și tot așa nu lasă să intre decât cele trebuincioase țării. Acum spre pildă s'a dat voie morilor să expoteze 1000 vagoane de faină din grăul anului trecut (cam mult după vremea de acum). Având în vedere că recolta de ciapă a fost bună, se aude că și ciapa se va slobozii la export. Porcii sunt acum liberi la export, dar numai până la 15 Decembrie. De asemenea s'a lăsat slobode la export macul și lemnul de stejar. Negustorii de ouă cer export și pentru ouă.

Un groaznic cutremur de pământ a fost în America de sud. A ținut 4 ore și s'a repetat de două ori. A omorât mii de oameni și a lăsat fără adăpost sute de mii. Insule și sate întregi s'a cufundat în apă și s'a făcut nevăzute ca și când n'ar fi fost niciodată.

Un ordin de mult așteptat. Conducerea Căilor ferate române, înănd seamă de plângerile ce se aud din toate părțile că cetitorii nu și capătă la vreme gazetele, a dat ordin slujbașilor dela tren ca să expedeze pachetele gazetelor înaintea tuturor altor pachete. Este acesta un ordin de mult așteptat și acum așteptăm să-i vedem și roadele.

66 milioane s'a incasat în jumătatea anului trecut din darea pusă pe vin. Se știe că statul a pus taxă de 1 Leu pe fiecare litru de vin și împotriva acestei taxe sunt plângerile că e prea mare. Acum Ministerul spune că vrea să reducă această taxă la jumătate, 50 Bani de litru. Dar afacerea trebuie să treacă prin sfatul țării, care acum în ședințele din Noemvrie va hotără și asupra acestor taxe.

Ca să scape de datorii și-a făcut îngropăciune. Un om din Anglia, dintr-un întindări în datorii, s'a gândit într-un chip de tot ciudat cum să scape de împrumutătorii cari nu-i mai dădeau pace. Un medic, prieten de al lui, i-a făcut atestat că-i mort, a cumpărat apoi un sicriu (cosciug) și l-a înfundat cu pietri și apoi a lăsat pe muere să-l plângă și «să-l îngroape». În ziua îngropăciunii, «mortul» s'a suiat în podul casei și de acolo a privit printre o gauă prohodul ce i-a făcut și a ascultat iertăciunile ce i le-a cerut preotul. În cealaltă zi «mortul» a plecat la America.

Valuta (prețul) banilor în săptămâna trecută a stat așa:

1 dolar american	cu Lei	159—
1 franc francez	" "	11—
1 dinar sărbesc	" "	2·50
1 Levă bulgară	" "	1·10
100 coroane ungurești	" "	7—
100 coroane austriace	" "	·22
100 mărci nemțești	" "	2·70

Leul s'a plătit la Paris cu 9 centime și jumătate. Leva Bulgarilor iar ne-a întrecut și ne-a făcut de rușine.

10 milioane în 5 kile de unt. La una din văile graniței cu Cehoslovacia, vameșii cercetând bagajul unui domn, Sivo Cornel, care voia să treacă graniță, au aflat în bagajul lui și o bucată de unt cam de 5 kilograme. Asta nu era nimic căci până la 10 kilo de unt este ierat să treci graniță, dar smintea era că until se părea prea greu. Asta a trezit bănuiala vameșilor cari au tăiat until în bucăți și în lăuntru au aflat briliante (aurituri) în preț de 10 milioane pe cari străinul voia să le treacă granița prin contrabandă, după scosul aurului din țară e oprit.

Când negustorii apără pe plugari. Ca să nu se prea scumpească carne și să nu scădă prea tare vitele din țară, guvernul iarăș a cam restrâns exportul de vite. La astă negustorii de vite au cerut slobozenie să-l lase guvernul să mai expoteze din vite pentru că sunt prea multe și nu se va ajunge nutrețul pentru toate, iar dacă așa nu va voi guvernul apoi să le dea voie că să expoteze carne de vită conservată, adică să taije vitele aici în țară și numai carne să o expoteze. În felul acesta — zic ei — n'ar suferi nici industria pielăriilor. Cererea lor e dreaptă pentru că oprirea exportului de vite totdeauna ieftinește vitele și astă face nimica munca și spesele plugarilor.

Dar din această întâmplare se desface și o învățătură pentru plugari. Și anume aceia că iată negustorii le apără afacerile lor. De ce? De aceea pentru că plugarii nu și au organizația lor și legăturile lor cu cari să-și apere năcuzurile. Și nu le vor avea până când nu se vor face tovărășii pe tot locul și prin toate satele noastre.

40 de milioane alegători au luat parte la alegerile de deputați ce s'a ținut acum în Anglia. Și lucru ciudat, după aceste alegeri n'a rămas nici o vorbă și nici o plângere de bătăi, certe, arestări sau batjocuri; în vremea ce noi Români un popor de 14 milioane cu alegerile trecute am asurzit Europa întreagă cu tămbălu și certe de alegere. Oare când ne vom apropia și noi de Englezi și alte neamuri din apusul Europei?

Un trădător decorat. Între cei de corăși cu prilejul încoronării a fost și un anumit Petru Mihály, mare renegat în vremea Ungurilor. Cerem și noi să-i se ia înapoi medalia pe care nu i-a dat o neamul românesc, ci politica de partid.

Leii nemțești de 50 și 25 Bani se vor primi în plăși făcute pe la perceptoare și administrațiile (direcțiunile) financiare. Așa a dat ordin Ministerul de finanțe.

Cine mai are astfel de bani să-i bagă în dare.

Iarnă grea. Toate semnele arată că vom avea o iarnă lungă și grea. Unul din semnele vestitoare de iarnă grea au fost spre pildă și pasările cele multe călătoare din toamna aceasta. Peste Franța și Paris spun gazetele că au trecut atâtea călduri de paseri călătoare că rar s'a mai pomenit și lucrul acesta a fost totdeauna veste de iarnă grea. Invățatul astronom, Max Raebel, de asemenea profetește iarnă lungă și rece cu vânturi dese dinspre miazănoapte și răsărit, cu negură multă, zăpadă puțină și ger sec. Vom vedea.

Cât a mânca un om de 70 ani. Un francez a făcut socota că un om ajuns până la vîrstă de 70 ani a mânca cel puțin 80 de mii kilograme până și hrănuiri. Astă face tocmai 20 de vagoane încărcate, adică un tren întreg tras de o mașină bună. În legătură cu greutatea sa, un om de 70 ani înghete de 1326 de ori atâtă cât trage el la căntar.

20 de mii de pedepse într-o singură lună a trebuit să dea sfatul sovietelor din Rusia diferișilor slujbași bolșevici pentru diferite fărădelegi și abuzuri criminale (adecă mai mari) ce le săvârșise prin țară în numele «dreptății și frățietății» bolșevice. Fericită țară, dar vai de bătuțul popor din ea.

Se va putea telegrafa și fotografia. O iscodire din cele mai noi este aceasta că se vor putea telegrafa și chipurile așa cum se telegrafează astăzi scrisorile. Telegrafarea chipurilor se face așa că peste chipul fotografat se trece o foarte fină perie cu firuri electrice. Această perie prinde toate părțile mai umbroase sau mai luminoase din chip și le duce mai departe pe droturile telegrafului. În felul acesta ne putem trimite mutra noastră sau a altora cu telegramă la depărtări de sute de kilometri. Dar această iscodire și va avea și folosalele ei. Așa spre pildă pentru urmărire oamenilor răi, poliția va telegrafa în toate părțile chipul lor așa că îndată vor fi cunoscuți și prinși, oricăt de departe ar fugi.

Impotriva bolilor lumești. Germania a adus o lege în putere cărei se oprește căsătoria pentru acei oameni cari au boli lumești. Oricine se va prinde că a făcut căsătorie și este bolnav de atari boli, se va pedepsi cu 3 ani temniță. Legea din Germania ne-ar putea fi și nouă de învățătură pentru că și la noi s'au sporit grav boalele lumești și se sporesc mereu prin aceea că cei ce le au, le dau și altora.

Cei ce le au să meargă cu ele la doftor altcum dacă otrăvesc cu ele și pe alții săvârșesc un păcat tot atât de mare ca și când ar omorâ pe deaproapele lor.

Milionari esăti din ouă. Gazetele din București scriu despre un negustor din Ardeal care a câștigat 32 milioane Lei cu o învățătură de 50 vagoane ouă. Și acesta e numai unul din cei mulți. Negustorii au acum strâns 600 vagoane ouă conservate (ferite de stricăre). Ca să poată face câștiguri de milioane cu ele, ei cer acum slobozenia exportului de ouă. La rugarea orașelor să le vândă și lor ouă, negustorii au răspuns că ouăle «sunt stricăte...» pentru oamenii din țara noastră.

Când și din ouă ies milionari, ne întrebăm oare că vor mai ieși din porci, din boi, din untură și din alte negoațe pe care le scoț din țară cu mari câștiguri!

O bucătăreasă

cantă Orfelinatul Consistorului din Sibiu. Informații la Direcția Orfelinatului.